

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Til denne Sags Behandling behøves Tingets Samtykke. Hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

Forhandlingen genoptoges.

Piper: Det foreliggende Lovforslag er et Forsøg paa at forbedre Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903. Det er jo en gammel Regel, at gamle Skatter ere gode Skatter i Forhold til nye, og det samme kan vel næsten siges om gamle Skatteregler. Naar de først ere komne ind i Folks Bevidsthed, er det altid uheldigt at røre ved dem. Det er meget vanskeligt at faa baade dem, der skulle arbejde med disse nye Regler, og dem, de skulle anvendes overfor, til at forstaa dem rigtig. Det volder et overordentligt stort Arbejde for de kommunale Bestyrelser, og det er til meget Bæsvær for Befolkningen. Ved den nævnte Lov gik man over til at paaligne efter faste Regler paa Grundlag af Indkomst- og Formueskatten til Staten i Modsætning til tidligere efter Skøn, efter Formue og Lejlighed. Der er adskillige Bestemmelser i den nugældende Lov, der have vakt megen Animositet, saaledes Bestemmelsen om de 25 pCt. Tillæg. Befolkningen kan forstaa, at man nedsætter Skatten for de mindre velstillede; men naar Folk have opgivet deres Indtægt korrekt, og de saa faa at vide, at de ere ansatte til en Indkomst, der er betydelig større end den angivne, have de meget svært ved at forstaa det. Jeg anser det for en uheldig Bestemmelse i Loven. Man kunde naa det samme ved en større Bevægelsesfrihed nedad, saaledes at det rette Forhold kom til Veje mellem de bedre

stillede og de mindre velstillede. Der er ogsaa et andet Forhold, der har været klaget meget over. Ved Loven af 1903 forandrede kun en Del af Bestemmelserne i Landkommunalloven af 1867, og de Bestemmelser, der ikke fandtes i den nye Lov, skulde hentes fra Loven af 1867. Denne fordrede Fremlæggelse af Listerne for den kommunale Skatteligning, men ved at fremlægge en Fortegnelse over, hvad der er paalignet hver enkelt Skatteyder, kommer man i Virkeligheden i Strid med Forudsætningerne for Loven om Indkomst- og Formueskat, hvorefter de, der opgive deres Indtægt selv, skulle være fri for en saadan Fremlæggelse. Ganske vist er det ikke Indtægtsbeløbet, der offentliggøres, men for dem, der nogenlunde kunne tælle sammen og regne, er det ikke vanskeligt af de fremlagte Skattelister at se Skatteydernes Indtægt. Der er endelig ogsaa den Ulempe, at man nu er forpligtet til at regne med Indtægten i det foregaaende Aar. Det følger af Systemet, men i mange Tilfælde tynger det haardt paa Skatteyderne, der det foregaaende Aar have haft en stor Skatteindtægt, men maaske det næste have meget vanskeligt ved at svare den store Skat, der er paalagt af det foregaaende Aars store Indtægt.

Det er imidlertid ikke disse Anker, der have fremkaldt Ønsket særlig fra Købstadkommunerne, kan man vel nok sige, men ogsaa fra de samvirkende Sogneraadforeninger om en Forandring i den gældende Lov. I de første Aar klagedes der navnlig over, at Smaafolk kom til at svare for meget i Skat, men jeg tror, at en hel Del af disse Klager er svunden i Aarens Løb; naar de fremkom den Gang, var det, fordi Ligningsmyndighederne ikke forstod at bruge de nye Lovbestemmelser saa godt, som de burde; men det har man efterhaanden lært. Jeg tror, at Klagerne over, at de smaa Skatteydere betale for meget, kun i de færreste Tilfælde ere begrundede. Jeg vil indrømme, at der kan være Tilfælde, hvor man ikke kan komme de paagældende — dem, der ligge lige ovenfor de 800 Kr. paa Landet og de 1,000 Kr. i Byerne — tilstrækkelig til Hjælp med de 65 pCt. Nedsættelse. Men det er kun ganske enkelte Tilfælde. I alt Fald er det min Erfaring, og jeg har vel haft mere at gøre med Skatteligning end de fleste andre Medlemmer af Rigsdagen, baade som Formand for Kommunalbestyrelsen i den ret store Kommune Lyngby og som Medlem af Amsraadet, hvortil Skatteklager indsendes. Dernæst har der